

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 22/04/COL

z dnia 25 lutego 2004 r.

w sprawie powiadomienia o nowym programie pomocy bezpośredniej w transporcie (Norwegia)

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 61 – 63 oraz protokół 26,

uwzględniając Porozumienie między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽²⁾, w szczególności jego art. 24 i protokół 3,

uwzględniając wytyczne Urzędu ⁽³⁾ dotyczące stosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia o EOG,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przepisami określonymi powyżej ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY

1. Wstęp

Listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 26 marca 2003 r. (nr dok.: 03-1846 A), przekazującym list Ministerstwa Handlu i Przemysłu z dnia 25 marca 2003 r., list Ministerstwa Finansów z dnia 25 marca 2003 r. oraz list Ministerstwa Samorządu Lokalnego i Rozwoju Regionalnego z dnia 25 marca 2003 r., z których wszystkie zostały otrzymane i zarejestrowane przez Urząd dnia 26 marca 2003 r., władze Norwegii powiadomiły o okresie przejściowym dla regionalnie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne oraz o nowym programie pomocy bezpośredniej w transporcie.

Listem z dnia 16 maja 2003 r. (nr dok.: 03-2951 D) Urząd potwierdził otrzymanie powyższych listów i poprosił o dodatkowe informacje.

Listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 10 czerwca 2003 r. (nr dok.: 03-3707 A), przekazującym list Ministerstwa Finansów z dnia 5 czerwca 2003 r., z których obydwa zostały otrzymane i zarejestrowane przez Urząd dnia 11 czerwca 2003 r., władze Norwegii dostarczyły dodatkowych informacji.

⁽¹⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽²⁾ Zwane dalej Porozumieniem o Nadzorze i Trybunale.

⁽³⁾ Zasady proceduralne i merytoryczne dotyczące pomocy państwa (wytyczne dotyczące pomocy państwa) przyjęte przez Urząd Nadzoru EFTA 19 stycznia 1994 r. Opublikowane w Dz.U. L 231 z 3.9.1994, str. 1. Wytyczne zostały ostatnio zmienione dnia 18 lutego 2004 r. (dotychczas nieopublikowane).

⁽⁴⁾ Decyzja nr 141/03/COL z dnia 16 lipca 2003 r. (Dz.U. C 216 z 11.9.2003, str. 3 i Suplement EOG nr 45 z 11.9.2003 r., str. 1).

Listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2003 r. (nr dok.: 03-3976 A), przekazującym list Ministerstwa Handlu i Przemysłu z dnia 10 czerwca 2003 r., z których obydwa zostały otrzymane i zarejestrowane przez Urząd dnia 20 czerwca 2003 r., władze Norwegii dostarczyły badanie dokumentujące dodatkowe koszty transportu ⁽⁵⁾.

Listem z dnia 16 lipca 2003 r. (nr dok.: 03-4598 D) Urząd poinformował władze Norwegii o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 1 ust. 2 części I protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, odnoszącej się do pomocy państwa w formie regionalnie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne i pomocy bezpośredniej w transporcie (dalej zwanej „decyzją o wszczęciu dochodzenia”).

Decyzja o wszczęciu dochodzenia została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾. Urząd wezwał zainteresowane strony do zgłaszania uwag na temat rozpatrywanych programów pomocy.

Oficjalną odpowiedź władz Norwegii na decyzję o wszczęciu dochodzenia otrzymano faksem od Ministerstwa Handlu i Przemysłu dnia 17 września 2003 r., przekazującym list Ministerstwa Finansów z dnia 17 września 2003 r. (nr dok.: 03-6381 A). List Ministerstwa Finansów z dnia 17 września 2003 r. został również przekazany listem Misji Norwegii z dnia 18 września 2003 r., otrzymanym i zarejestrowanym przez Urząd dnia 19 września 2003 r. (nr dok.: 03-6451 A). List Ministerstwa Finansów zawierał m.in. poszerzoną wersję badania dotyczącego dodatkowych kosztów transportu, które zostało dostarczone Urzędowi listem z dnia 19 czerwca 2003 r.

Urząd otrzymał uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu dochodzenia od 10 zainteresowanych stron.

W listach z dnia 16 października 2003 r. (nr dok.: 03-7071 D) i 17 października 2003 r. (nr dok.: 03-7135) Urząd przekazał organom Norwegii uwagi otrzymane od stron trzecich.

Faksem z dnia 21 października 2003 r. Ministerstwo Handlu i Przemysłu przekazało odpowiedź Ministerstwa Finansów (nr dok.: 03-7243 A) z dnia 21 października 2003 r. dotyczącą uwag stron trzecich. List Ministerstwa Finansów został również przekazany Urzędowi listem Misji Norwegii z dnia 23 października 2003 r., otrzymanym i zarejestrowanym przez Urząd dnia 24 października 2003 r. (nr dok.: 03-7360 A).

Listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 22 października 2003 r., przekazującym list Ministerstwa Samorządu Lokalnego i Rozwoju Regionalnego z dnia 20 października 2003 r., z których obydwa zostały otrzymane i zarejestrowane przez Urząd dnia 24 października 2003 r. (nr dok.: 03-7362 A), władze Norwegii powiadomiły o rozszerzeniu obszaru geograficznego kwalifikującego się do pomocy bezpośredniej w transporcie, która była przedmiotem powiadomienia w liście z dnia 25 marca 2003 r.

W liście z dnia 19 grudnia 2003 r. (nr dok.: 03-8952 D) Urząd poprosił o dodatkowe informacje i wyjaśnienia, w szczególności dotyczące zasad kumulacji zawartych w programie będącym przedmiotem powiadomienia.

Faksem z dnia 21 stycznia 2004 r. Ministerstwo Handlu i Przemysłu przekazało list Ministerstwa Samorządu Lokalnego i Rozwoju Regionalnego z tego samego dnia (nr zdarzenia: 187224) zawierający dodatkowe informacje. Ten sam list został przekazany Urzędowi listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 23 stycznia 2004 r., otrzymanym i zarejestrowanym dnia 26 stycznia 2004 r. (nr zdarzenia: 188041).

Faksem z dnia 9 lutego 2004 r. Ministerstwo Handlu i Przemysłu przekazało list Ministerstwa Samorządu Lokalnego i Rozwoju Regionalnego z tego samego dnia (nr zdarzenia: 189794). Ten sam list został przekazany Urzędowi listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 11 lutego 2004 r., otrzymanym i zarejestrowanym dnia 12 lutego 2004 r. (nr zdarzenia 191138). List Ministerstwa Samorządu Lokalnego i Rozwoju Regionalnego z dnia 9 lutego zawierał niewielką zmianę dotyczącą administrowania programem.

⁽⁵⁾ Instytut Ekonomiki Transportu (TØI). Arbeidsdokument av 4.6.2003. U-2899. TR1180/2003.

⁽⁶⁾ Patrz: przypis 4.

Powiadomienie z dnia 25 marca 2003 r. oraz decyzja o wszczęciu dochodzenia, o której mowa powyżej, dotyczyły trzyletniego okresu przejściowego od 2004 do 2007 r. dla regionalnie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne oraz wprowadzenia nowego programu pomocy bezpośredniej w transporcie. Dnia 12 listopada 2003 r. Urząd postanowił o zamknięciu – z decyzją pozytywną – dochodzenia w sprawie trzyletniego okresu przejściowego dla zróżnicowanych regionalnie składek na zabezpieczenie społeczne (nr dec.: 218/03/COL) (7).

W związku z powyższym, niniejsza decyzja dotyczy dwóch spraw związanych z programem pomocy bezpośredniej w transporcie. Po pierwsze, powiadomienia z dnia 25 marca 2003 r. i późniejszej decyzji o wszczęciu dochodzenia. Po drugie, dodatkowego powiadomienia z dnia 22 października 2003 r. zawierającego rozszerzenie obszaru geograficznego programu.

2. Opis programu pomocy będącego przedmiotem powiadomienia z dnia 25 marca 2003 r.

2.1. Cel programu

Władze Norwegii wskazują, że dodatkowy koszt transportu jest jedną ze stałych słabych stron i źródłem większych kosztów związanych z utrudnieniami wynikającymi z odległości, jakie ponoszą firmy położone w obszarach peryferyjnych i o niskiej gęstości zaludnienia, w porównaniu z firmami położonymi w obszarach centralnych. Według władz Norwegii celem nowego programu jest zatem częściowe wyrównanie słabości konkurencyjnych, spowodowanych przez dodatkowe koszty transportu przedsiębiorstw położonych z dala od ich rynków docelowych.

2.2. Proponowany kwalifikujący się obszar geograficzny

Zaproponowano następujące hrabstwa/gminy jako kwalifikujące się do objęcia pomocą bezpośrednią w transporcie:

- Troms: Harstad, Tromsø, Kvæfjord, Skånland, Bjarkøy, Ibestad, Gratangen, Lavangen, Bardu, Salangen, Målselv, Sørreisa, Dyrøy, Tranøy, Torsken, Berg, Lenvik i Balsfjord,
- Nordland: wszystkie gminy,
- Nord-Trøndelag: Leka, Nærøy, Vikna, Flatanger, Fosnes, Overhalla, Høylandet, Grong, Namsos, Namsskogan, Røyrvik, Lierne, Snåsa, Inderøy, Namdalseid, Verran, Mosvik, Verdal, Leksvik, Meråker i Steinkjer,
- Sør-Trøndelag: Hemne, Snillfjord, Hitra, Frøya, Ørland, Agdenes, Rissa, Bjugn, Åfjord, Roan, Osen, Oppdal, Rennebu, Meldal, Røros, Holtålen, Midtre Gauldal, Selbu i Tydal,
- Møre og Romsdal: Kristiansund, Vanylven, Sande, Herøy, Ulstein, Hareid, Norddal, Stranda, Stordal, Rauma, Nesset, Midsund, Sandøy, Aukra, Eide, Averøy, Frei, Gjemnes, Tingvoll, Sunndal, Surnadal, Rindal, Aure, Halså, Tustna i Smøla,
- Sogn og Fjordane: Gulen, Solund, Hyllestad, Høyanger, Vik, Balestrand, Leikanger, Sogndal, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Askvoll, Fjaler, Gaular, Jølster, Bremanger, Vågsøy, Selje, Eid, Hornindal, Gloppen i Stryn.

Proponowane obszary kwalifikujące się do pomocy bezpośredniej w transporcie znajdują się w granicach obszaru kwalifikującego się do pomocy regionalnej, zatwierdzonego decyzją Urzędu z dnia 17 grudnia 1999 r. (327/99/COL), z wyjątkiem gmin Herøy (8 374 mieszkańców), Ulstein (6 664 mieszkańców), Hareid (4 780 mieszkańców) i Aukra (3 026 mieszkańców) w hrabstwie Møre og Romsdal. W obszarze Norwegii kwalifikującym się do pomocy regionalnej zamieszkuje 25,2 % całkowitej liczby ludności (8), a w obszarze proponowanym dla nowego programu pomocy bezpośredniej w transporcie, będącym przedmiotem powiadomienia z dnia 25 października 2003 r., 16,0 % całkowitej liczby ludności (721 079 mieszkańców).

Władze Norwegii twierdzą, że wyznaczenie obszaru podlegającego pomocy regionalnej w transporcie jest oparte na przepisach załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa, które ustanawiają kryteria przyznawania pomocy wyrównującej dodatkowe koszty transportu w obszarach o niskiej gęstości zaludnienia, tj. w regionach o gęstości zaludnienia niższej niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy.

(7) Dz.U. L 145 z 9.6.2005, str. 25.

(8) Wszystkie dane w niniejszej decyzji odnoszące się do liczby ludności, dotyczą stanu na dzień 1 stycznia 2002 r. Całkowita liczba ludności Norwegii na dzień 1 stycznia 2002 była równa 4 503 436 mieszkańców.

W hrabstwach Troms, Nordland, Nord-Trøndelag i Sogn og Fjordane gęstość zaludnienia jest niższa niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy.

W hrabstwach Sør-Trøndelag i Møre og Romsdal gęstość zaludnienia nie jest niska, ale obszary tych hrabstw, zaproponowane jako kwalifikujące się do pomocy bezpośredniej w transporcie, mają niską gęstość zaludnienia (odpowiednio 4,1 i 9,6 mieszkańca na kilometr kwadratowy). Całkowita liczba ludności w gminach powyższych dwu hrabstw, objętych proponowanym obszarem, wynosi 179 792 mieszkańców.

Władze Norwegii twierdzą w treści powiadomienia, że ludność objęta obecnym programem pomocy pośredniej w transporcie (programem geograficznie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne) stanowi 23,55 % ludności, w porównaniu z 16,01 % ludności w nowo proponowanym obszarze i że jest to zgodne z pierwszym warunkiem w piątym tiret załącznika XI (patrz: sekcja II.3 poniżej) wytycznych dotyczących pomocy państwa w dziedzinie pomocy regionalnej państwa.

2.3. Obliczenie wielkości regionalnej pomocy bezpośredniej w transporcie

Zgodnie z treścią powiadomienia, pomoc można przyznać wyłącznie w celu pokrycia dodatkowych kosztów transportu towarów w granicach państwa, obliczonych na podstawie najbardziej bezpośredniego i ekonomicznego środka transportu pomiędzy miejscem produkcji i przetwarzania a najbliższą placówką handlową. W wypadku transportu towarów do miejsc przeznaczenia znajdujących się w Szwecji lub Finlandii, całkowita długość trasy transportu jest obliczana z uwzględnieniem długości trasy w granicach Szwecji i Finlandii. Jednak pomoc można przyznać tylko w odniesieniu do kosztów transportu poniesionych w granicach państwa.

Podstawę obliczania wielkości pomocy stanowią tylko udokumentowane koszty transportu. Kwota pomocy w transporcie jest obliczana jako odsetek całkowitych kosztów transportu. Koszty transportu muszą być podane w liście przewozowym lub w równoważnym dokumencie, gdzie są uzależnione od długości trasy transportu w granicach państwa, wagi i rodzaju towarów oraz od opłat przewozowych i innych opłat, które mogą łączyć się z faktycznym transportem. Wyrównanie zostaje przyznane na podstawie wniosków firm w roku, w którym poniesiono koszty transportu.

Intensywność pomocy będzie uzależniona od położenia w jednej z dwóch geograficznych stref transportowych oraz od długości trasy transportu (minimalna długość wynosi 350 km). Najwyższą intensywnością pomocy objęte są regiony Troms, Nordland i Nord-Trøndelag (strefa 1), a regiony Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal i Sogn og Fjordane (strefa 2) podlegają niższej intensywności pomocy. W tabeli 1 poniżej wyszczególniono różnice w intensywności pomocy.

Tabela 1:
Intensywność pomocy

Długość trasy transportu w km	Strefa 1	Strefa 2
350–700	30 %	20 %
701–	40 %	30 %

2.4. Dokumentowanie dodatkowych kosztów transportu

Listem z dnia 10 czerwca 2003 r. Ministerstwo Handlu i Przemysłu dostarczyło badanie Instytutu Ekonomiki Transportu (TØI) ⁽⁹⁾ dotyczące dodatkowych kosztów transportu w proponowanym obszarze pomocy w transporcie. Badanie opiera się na wywiadach obejmujących 33 przedsiębiorstwa podzielone na 6 próbek (obszarów geograficznych). Powyższe 33 przedsiębiorstwa wybrano z Centralnego Rejestru Przedsiębiorstw (CRE) w Głównym Urzędzie Statystycznym Norwegii ⁽¹⁰⁾ przy użyciu statystycznej metody losowego doboru próbki. W wyniku badania TØI ustalono, że w próbce 1 (trzy hrabstwa położone najbardziej na północ: Troms, Nordland i Nord-Trøndelag) i w próbce 2 (hrabstwa w zachodniej Norwegii: Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal i Sogn og Fjordane) średnie koszty transportu na osoborok – ogółem i przy długości trasy transportu powyżej 350 km – są znacząco wyższe niż porównywalne wielkości kosztów transportu w obszarze odniesienia. Obszarem odniesienia jest strefa 1 programu regionalnie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne (głównie Oslo i sąsiadujące z nim obszary).

⁽⁹⁾ Interju av industribedrifter i aktuelle transportstøttesoner og i referansesoner. Arbeidsdokument av 4.6.2003.

⁽¹⁰⁾ „Statistisk sentralbyrås bedrifts- og foretaksregister”.

2.5. Okres trwania programu

1 stycznia 2004 r.–31 grudnia 2006 r.

2.6. Budżet

Wielkość budżetu szacuje się na około 200 mln NOK (ok. 24,5 mln EUR) rocznie.

2.7. Kumulacja

Ustalając maksymalną intensywność pomocy jako odsetek całkowitych kosztów transportu (patrz: tabela 1 powyżej), władze Norwegii stwierdzają, że zapewnią one, aby wysokość wyrównania przyznanego firmom nie była nadmierna. Jeżeli przedsiębiorstwa będą w tym samym okresie korzystać ze zmniejszonych składek na zabezpieczenie społeczne, korzyści wynikające z tego zmniejszenia zostaną potrącone od przyznanej kwoty pomocy w transporcie, obliczonej na podstawie tabeli 1. Ponadto przedsiębiorstwa nie otrzymają, w ramach nowego programu pomocy w transporcie i programu zmniejszonych składek na zabezpieczenie społeczne jednocześnie, większej kwoty pomocy, niż kwota równoważna tej, którą otrzymałyby w ramach obecnego programu zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne.

2.8. Sektory wyłączone z programu i sektory wrażliwe, które podlegają specjalnym wymaganiom dotyczącym powiadomienia

Poniższe obszary działalności gospodarczej nie mogą, zgodnie z treścią powiadomienia, otrzymywać pomocy bezpośredniej w transporcie:

a) Program nie obejmuje transportu i przesyłania produktów w następujących sektorach i/lub produktów przedsiębiorstw bez lokalizacji alternatywnej:

- produkcja i dystrybucja energii elektrycznej,
- wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego,
- uboczna działalność usługowa związana z wydobyciem ropy i gazu ziemnego, z wyłączeniem mierzniactwa,
- wydobywanie rud metali,
- wydobywanie minerałów – nefelinu, sjenitu i oliwinu;

b) Branże objęte szczególnymi uregulowaniami sektorowymi

Następujące sektory nie mogą otrzymywać regionalnej pomocy w transporcie z powodu istnienia szczególnych uregulowań sektorowych:

- przedsiębiorstwa objęte aktem, o którym mowa w pkt 1a i b załącznika XV do Porozumienia o EOG (dotyczącego pomocy dla przemysłu hutniczego i dla przemysłu stoczniowego);

c) Działalność gospodarcza w sektorach rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa, które wciąż będą objęte obecnym systemem zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne.

Zgodnie z treścią powiadomienia pomoc bezpośrednia w transporcie, przyznana przedsiębiorstwom z sektora przemysłu motoryzacyjnego lub przemysłowej produkcji włókien syntetycznych, będzie podlegać uprzedniemu powiadomieniu oraz zatwierdzeniu przez Urząd zgodnie z wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa.

2.9. Decyzja o wszczęciu dochodzenia

W swojej decyzji z dnia 16 lipca 2003 r. o wszczęciu dochodzenia Urząd wyraził dwie wątpliwości dotyczące programu pomocy bezpośredniej.

Po pierwsze, Urząd zauważył, że cztery z gmin, zaproponowanych w powiadomieniu jako kwalifikujące się do pomocy bezpośredniej w transporcie, położone są na zewnątrz zatwierdzonej mapy pomocy regionalnej (Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra). Władze Norwegii nie powiadomiły o zmianach w mapie obszarów objętych pomocą, dlatego Urząd uważa, że pomoc bezpośrednia w transporcie dla tych czterech gmin byłaby niezgodna z przepisami dotyczącymi pomocy państwa zawartymi w Porozumieniu o EOG.

Po drugie, Urząd uznał, że dokumentacja dostarczona przez władze Norwegii nie daje wystarczających podstaw do uznania, że w obszarach geograficznych południowej Norwegii, zaproponowanych jako kwalifikujące się do pomocy bezpośredniej w transporcie (Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal i Sør-Trøndelag), występują dodatkowe koszty transportu.

2.10. Uwagi Norwegii do decyzji o wszczęciu dochodzenia

W liście Ministerstwa Finansów z dnia 17 września 2003 r. władze Norwegii przedstawiły uwagi dotyczące decyzji Urzędu o wszczęciu dochodzenia. Władze Norwegii stwierdziły, że, w celu zapewnienia ważności wcześniej dostarczonej dokumentacji, dotyczącej dodatkowych kosztów transportu w obszarze będącym przedmiotem powiadomienia, wykonały one badanie poszerzone w stosunku do badania dostarczonego listem z dnia 19 czerwca 2003 r. (dołączone do uwag). Według władz Norwegii badanie to potwierdziło wyniki poprzedniego badania.

Poszerzone badanie ⁽¹⁾ obejmuje 39 przedsiębiorstw, w tym firmy w obszarze, który nie został zaproponowany jako kwalifikujący się do nowego programu pomocy bezpośredniej w transporcie. Koszty transportu w strefie 1 programu geograficznie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne określa się jako referencyjne koszty transportu w porównaniu z dodatkowymi kosztami transportu w obszarach proponowanych jako kwalifikujące się do pomocy bezpośredniej w transporcie. Wyniki badania potwierdzają, według władz Norwegii, że średnie koszty transportu przedsiębiorstw w hrabstwach Troms, Nordland, Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal, Sogn i Fjordane – zarówno całkowite, jak i dla odległości powyżej 350 km – są znacznie wyższe niż koszty przedsiębiorstw w obszarze odniesienia. Koszty transportu w hrabstwach Troms, Nordland i Nord-Trøndelag są o 220 % wyższe niż koszty transportu w obszarze odniesienia dla odległości większych niż 350 km. Koszty transportu w hrabstwach Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal i Sogn og Fjordane są o 143 % wyższe niż koszty transportu w obszarze odniesienia dla odległości większych niż 350 km.

2.11. Uwagi zainteresowanych stron do decyzji o wszczęciu dochodzenia

Dziesięć norweskich organizacji i przedsiębiorstw przekazało uwagi do decyzji o wszczęciu dochodzenia. Większa część uwag dotyczyła programu geograficznie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne (okresu przejściowego). Zainteresowane strony, zgłaszając uwagi do programu bezpośredniej pomocy w transporcie, stwierdziły m.in., że nie wiedzą one, w jaki sposób będzie działał program pomocy bezpośredniej w transporcie, ani jakie będą jego wyniki. W niektórych uwagach stwierdzono również, że nowy program bezpośredniej pomocy w transporcie tylko w ograniczonym stopniu zmniejszy dodatkowe koszty transportu ponoszone przez przedsiębiorstwa położone w peryferyjnych regionach Norwegii.

W liście z dnia 23 października 2003 r. Misji Norwegii przy Unii Europejskiej, przekazującym list z dnia 21 października 2003 r. Ministerstwa Handlu i Przemysłu oraz list z dnia 21 października 2003 r. Ministerstwa Finansów, które wszystkie zostały otrzymane i zarejestrowane przez Urząd dnia 24 października 2003 r. (nr dok.: 03-7360 A), władze Norwegii ustosunkowały się krótko do uwag zgłoszonych przez strony trzecie. Władze Norwegii zauważają w nim, że przytoczone względy i liczby przedstawione przez strony trzecie potwierdzają zasadność argumentów uprzednio przedstawionych Urzędowi. Władze Norwegii zauważają ponadto, że strony trzecie nie zgłosiły żadnych zastrzeżeń wobec programu bezpośredniej pomocy w transporcie będącego przedmiotem powiadomienia.

3. Opis powiadomienia z dnia 22 października 2003 r.

3.1. Rozszerzenie zasięgu geograficznego

Dnia 22 października 2003 r. władze Norwegii powiadomiły o rozszerzeniu zasięgu geograficznego programu będącego przedmiotem powiadomienia z dnia 25 marca 2003 r. Zaproponowano następujące 13 gmin jako kwalifikujące się do państwowego programu pomocy bezpośredniej w transporcie:

w hrabstwie Hedmark: Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal i Os;

w hrabstwie Oppland: Dovre, Lesja, Lom, Skjåk, Vågå i Sel.

Całkowita liczba ludności w tych 13 gminach jest równa 37 271 mieszkańców. W hrabstwach Hedmark i Oppland gęstość zaludnienia jest niższa niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy. Gęstość zaludnienia w obszarze hrabstwa Hedmark, zaproponowanym jako kwalifikujący się do bezpośredniej pomocy w transporcie, równa jest 1,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy, natomiast w proponowanym jako kwalifikujący się do pomocy obszarze hrabstwa Oppland wynosi ona 2,0 mieszkańca na kilometr kwadratowy.

⁽¹⁾ „Arbeidsdokument av 4.6.2003 (rev.1.9.2003-U-2899-TR1180/2003)“.

3.2. Zmiana uzasadnienia włączenia do programu gmin w hrabstwach, gdzie nie występuje niska gęstość zaludnienia (Møre og Romsdal i Sør-Trøndelag)

W powiadomieniu z dnia 22 października 2003 r. władze Norwegii zmieniły treść uzasadnienia włączenia do programu gmin z hrabstw, gdzie nie występuje niska gęstość zaludnienia w obszarach proponowanych jako kwalifikujące się do pomocy bezpośredniej w transporcie (patrz: ostatni akapit w pkt I.2.2 powyżej).

Władze Norwegii argumentują obecnie, że włączenie do programu gmin w hrabstwach Sør-Trøndelag i Møre og Romsdal jest uzasadnione zgodnie z przepisami załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa, ponieważ liczba ludności hrabstw Sør-Trøndelag i Møre og Romsdal w proponowanym obszarze pomocy bezpośredniej w transporcie wynosi 179 792 mieszkańców, podczas gdy liczba ludności w innych hrabstwach o niskiej gęstości zaludnienia ⁽¹²⁾ na mapie pomocy regionalnej, ale poza proponowaną mapą pomocy w transporcie, równa jest 172 322 mieszkańców. Liczba ludności w proponowanym obszarze pomocy bezpośredniej w transporcie w hrabstwach Sør-Trøndelag i Møre og Romsdal (hrabstwa o gęstości zaludnienia wyższej niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy) jest zatem nieco wyższa (o 7 470 mieszkańców) niż liczba ludności na mapie pomocy regionalnej, ale poza proponowaną mapą pomocy bezpośredniej w transporcie, w hrabstwach o niskiej gęstości zaludnienia. Władze Norwegii uważają, że zatwierdzenie tego ograniczonego wzrostu liczby ludności objętej programem znajduje się wyłącznie w kompetencjach Urzędu.

3.3. Dodatkowa dokumentacja kosztów transportu

Jako część zmienionego powiadomienia z dnia 22 października 2003 r., władze Norwegii dostarczyły nowych badań obejmujących przedsiębiorstwa w będących przedmiotem powiadomienia gminach hrabstw Hedmark i Oppland. Metoda zastosowana w badaniu jest identyczna, jak w wypadku pierwszego badania (patrz: pkt 2.4 powyżej).

Badanie ⁽¹³⁾ – również przeprowadzone przez TØI – objęło 13 przedsiębiorstw w 13 gminach położonych w północnej części hrabstw Hedmark i Oppland. Gmina Engerdal nie została objęta badaniem, ale jest uwzględniona w dodatkowym powiadomieniu. Badanie potwierdza, według władz Norwegii, że koszty transportu w przedsiębiorstwach w powyższych 12 gminach – zarówno całkowite, jak i dla odległości powyżej 350 km – są średnio znacznie wyższe niż koszty przedsiębiorstw w obszarze odniesienia. Obszar odniesienia jest identyczny jak w pierwszym badaniu. We wnioskach badania stwierdza się, że koszty transportu w 12 gminach są o 120 % wyższe niż w obszarze odniesienia, dla odległości transportu ponad 350 km.

II. OCENA

1. Obecność pomocy

W art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG stwierdza się, co następuje:

„O ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, jakkolwiek pomoc przyznana przez Państwa Członkowskie WE, Państwa EFTA lub przez zasoby państw w jakiejkolwiek postaci, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez uprzywilejowanie pewnych przedsiębiorstw lub produkcji pewnych towarów, o ile wpływa ona na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami, jest niezgodna z zasadami niniejszego Porozumienia.”

Będąc przedmiotem powiadomienia pomoc jest finansowana z zasobów państwa i nadaje przywileje niektórym przedsiębiorstwom w rozumieniu przepisów art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Korzystające z pomocy przedsiębiorstwa są faktycznie lub potencjalnie konkurentami podobnych przedsiębiorstw na terenie Norwegii i innych państw EOG. Ponieważ proponowana pomoc zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji i wpływa na wymianę handlową w granicach EOG, program stanowi tym samym pomoc państwa w rozumieniu przepisów art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

2. Wymóg powiadomienia

Artykuł 1 ust. 3 części I protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale stanowi: „Urząd Nadzoru EFTA będzie informowany, w czasie wystarczającym na zgłoszenie przez niego uwag, o wszelkich planach dotyczących przyznania lub zmiany pomocy”. Pomoc przyznana bez powiadomienia lub taka, o której powiadomiono z opóźnieniem, tj. powiadomiono po jej „wejściu w życie”, jest uznawana za pomoc przyznaną bezprawnie.

⁽¹²⁾ Ludność hrabstw o niskiej gęstości zaludnienia: Aust-Agder, Telemark, Hedmark i Oppland.

⁽¹³⁾ „Arbeidsdokument av 22.09.2003-U-2929-TR1194/2003”.

Listami Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 26 marca 2003 r. (nr dok. 03-1846 A) i 10 czerwca 2003 r. (nr dok. 03-3707 A), 22 października 2003 r. (nr dok.: 03-7362 A), 23 stycznia 2004 r. (nr zdarzenia: 188041) i 11 lutego 2004 r. (nr zdarzenia: 191138) władze Norwegii wypełniły swoje zobowiązania z tytułu przepisów art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale poprzez powiadomienie o środku pomocowym przed jego wejściem w życie.

3. Właściwa podstawa prawna

W swoich powiadomieniach władze Norwegii kwalifikowały pomoc przyznawaną w ramach proponowanego programu jako pomoc w transporcie.

W rozdziale 25.4 ust. 27 wytycznych Urzędu dotyczących pomocy państwa postanowiono, że: „W regionach o niskiej gęstości zaludnienia kwalifikujących się do zwolnienia na mocy przepisów art. 61 ust. 3 lit. a) lub art. 61 ust. 3 lit. c) na podstawie testu gęstości zaludnienia określonego w rozdziale 25.3 ust. 17, pomoc, która ma częściowo wyrównać dodatkowe koszty transportu ⁽¹⁴⁾, może zostać zatwierdzona po spełnieniu specjalnych warunków. Do Państwa EFTA należy wykazanie, że takie koszty istnieją oraz ustalenie ich wielkości.”

W rozdziale 25.3 ust. 17 wytycznych dotyczących pomocy państwa zdefiniowano granicę niskiej gęstości zaludnienia w wysokości 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy.

W odniesieniu do szczególnych warunków dla regionów kwalifikujących się do odstępstwa na mocy przepisów art. 61 ust. 3 lit. c), zgodnie z kryterium gęstości zaludnienia, w rozdziale 25.4 ust. 27 wytycznych odwołano się do załącznika IX, w którym ustanowiono warunki, które należy spełnić w celu kwalifikowania się pomocy do zwolnienia. Warunki, które mają zostać spełnione, są następujące:

- „— Pomoc może służyć wyłącznie do wyrównania dodatkowych kosztów transportu. Zainteresowane Państwo EFTA będzie musiało wykazać, że wyrównanie jest potrzebne z przyczyn obiektywnych. Wyrównanie nie może być w żadnym wypadku nadmierne. Należy tutaj uwzględnić inne programy pomocy w transporcie.
- Pomoc można przyznać wyłącznie z tytułu dodatkowych kosztów transportu w granicach zainteresowanego państwa. Nie może ona stać się pomocą w eksporcie.
- Wielkość pomocy musi dać się z góry obiektywnie wyrazić w kategoriach ilościowych, w postaci współczynnika kwoty pomocy na kilometr lub kwoty pomocy na jednostkę masy. Należy także sporządzać coroczne sprawozdania, w których, między innymi, znajdować się będą informacje na temat współczynnika lub współczynników.
- Szacowany koszt dodatkowy musi opierać się na najbardziej ekonomicznym sposobie transportu i najkrótszej trasie między miejscem produkcji lub przetwarzania a placówkami handlowymi.
- Pomoc można przyznać wyłącznie firmom położonym w obszarach kwalifikujących się do pomocy regionalnej na podstawie nowego testu gęstości zaludnienia. Takie obszary będą zasadniczo składać się z regionów geograficznych poziomu NUTS III o gęstości zaludnienia niższej niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy. Dozwolona jest jednak pewna elastyczność w wyborze obszarów, z uwzględnieniem następujących ograniczeń:
  - elastyczność w wyborze obszarów nie może oznaczać zwiększenia liczby ludności objętej pomocą w transporcie;
  - gęstość zaludnienia w częściach NUTS III, kwalifikujących się do zastosowania zasady elastyczności, musi być niższa niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy;
  - muszą one przylegać do regionów NUTS III, które spełniają wymagania testu gęstości zaludnienia;
  - ich gęstość zaludnienia musi pozostać niska w porównaniu do całkowitego zasięgu pomocy w transporcie.

⁽¹⁴⁾ Dodatkowe koszty transportu oznaczają dodatkowe koszty spowodowane przez przemieszczanie towarów w granicach danego państwa. W żadnych okolicznościach pomoc taka nie może stanowić pomocy w eksporcie, ani nie może stanowić środków mających równoważny wpływ na ilościowe ograniczenia w imporcie, w rozumieniu przepisów art. 11 Porozumienia EOG.

- Nie można przyznać pomocy z tytułu transportu lub przesyłu produktów przedsiębiorstw, które nie posiadają lokalizacji alternatywnej (produkty przemysłu wydobywczego, elektrownie wodne itp.).
- Pomoc w transporcie przyznawana firmom w branżach uznanych za wrażliwe przez Urząd Nadzoru EFTA (przemysł motoryzacyjny, włókien syntetycznych, stoczniowy i hutniczy) musi być zawsze przedmiotem wcześniejszego powiadomienia i będzie podlegać obowiązującym wytycznym branżowym.”

W rozdziale 25.5 ust. 5 wytycznych dotyczących pomocy państwa stwierdzono w odniesieniu do map regionalnej pomocy Państw EFTA: „W okresie ważności mapy Państwa EFTA mogą występować o jej zmiany, jeżeli zostanie wykazane, że warunki społeczno-ekonomiczne znacząco się zmieniły. Takie zmiany mogą mieć związek ze stawkami intensywności i kwalifikującymi się obszarami, pod warunkiem że potencjalne włączenie nowych regionów jest zrównoważone przez wyłączenie regionów o tej samej liczbie ludności. Ważność zmienionej mapy wygasa w terminie ustalonym dla mapy pierwotnej.”

Urząd zbadał dwa powiadomienia: odpowiednio z dnia 25 marca 2003 r. i 22 października 2003 r., w świetle art. 61 ust. 3 lit. c) EOG oraz właściwych części wytycznych dotyczących pomocy państwa w kwestii regionalnej pomocy państwa, podanych powyżej.

4. Powiadomienie z dnia 25 marca 2003 r.

Ocena powiadomienia z dnia 25 marca 2003 r., które było przedmiotem decyzji z dnia 16 lipca 2003 r. o otwarciu dochodzenia, przyniosła następujące obserwacje:

- a) *Pomoc jest ograniczona do regionów o niskiej gęstości zaludnienia kwalifikujących się do statusu zgodnego z przepisami art. 61 ust. 3 lit. c), z wyjątkiem czterech gmin (rozdział 25.4 ust. 27 i 25.5 ust. 5 oraz piąte tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa).*

Władze Norwegii powiadomiły cztery gminy znajdujące się poza mapą pomocy regionalnej (Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra).

Zatwierdzenie przez Urząd mapy obszarów Norwegii objętych pomocą w 1999 r. (327/99/COL) oznaczało akceptację przyznania pomocy przedsiębiorstwom w obszarach objętych mapą regionalną w ramach zatwierdzonych programów pomocowych. Z tego wynika, że pomoc regionalna (na przykład bezpośrednia pomoc w transporcie) nie może zostać przyznana poza zatwierdzoną mapą obszarów objętych pomocą.

Rozdział 25.5 ust. 5 wytycznych dotyczących pomocy państwa zobowiązuje Państwa Członkowskie do usuwania dotychczasowych regionów na zatwierdzonej mapie pomocy regionalnej, w celu włączenia nowych regionów. Ponieważ władze Norwegii nie powiadomiły o dostosowaniu mapy obszarów objętych pomocą zgodnie z postanowieniami rozdziału 25.5 ust. 5 wytycznych dotyczących pomocy państwa, pomoc regionalna (bezpośrednia pomoc w transporcie) dla czterech gmin poza mapą pomocy regionalnej (Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra, wszystkie znajdują się w hrabstwie Møre og Romsdal) jest niezgodna z przepisami o pomocy państwa Porozumienia EOG. W związku z powyższym władze Norwegii nie mogą uruchomić programu pomocy, będącego przedmiotem powiadomienia, dla tych czterech gmin.

Całkowita liczba ludności objęta powiadomieniem z dnia 25 marca 2003 r. wynosi 721 079 mieszkańców, czyli 16,0 % całkowitej liczby ludności Norwegii. Całkowita liczba ludności gmin Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra równa jest 22 844 mieszkańcom. Liczba ludności objętej powiadomieniem, bez czterech powyższych gmin, wynosi zatem 698 235 mieszkańców, czyli 15,5 % całkowitej liczby ludności.

Liczba ludności, objęta powiadomieniem z dnia 25 marca 2003 r. w hrabstwach Sør-Trøndelag i Møre og Romsdal (hrabstwa nie mające niskiej gęstości zaludnienia), wynosi 179 792 mieszkańców. Bez uwzględnienia czterech gmin: Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra, liczba ludności objętej powiadomieniem w tych dwu hrabstwach równa jest 156 948⁽¹⁵⁾ mieszkańcom, czyli mniej niż liczba ludności na mapie pomocy regionalnej w hrabstwach o niskiej gęstości zaludnienia, które nie zostały zaproponowane jako kwalifikujące się do bezpośredniej pomocy w transporcie (Hedmark, Oppland, Telemark i Aust-Agder). Całkowita liczba ludności na mapie pomocy regionalnej w tych czterech hrabstwach równa jest 209 593 mieszkańcom.

⁽¹⁵⁾ 179 792 – 22 844 = 156 948

Obszary w hrabstwach Sør-Trøndelag i Møre og Romsdal zaproponowane jako kwalifikujące się do bezpośredniej pomocy w transporcie mają gęstość zaludnienia niższą niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy. Przylegają one do hrabstw, które spełniły kryteria testu gęstości zaludnienia (Nord-Trøndelag i dalej na północ). Liczba ludności objętej powiadomieniem w hrabstwach Sør-Trøndelag i Møre og Romsdal (156 948 mieszkańców) równa jest 22,5 % całkowitej liczby ludności objętej proponowanym programem (698 235 mieszkańców).

Wszystkie pozostałe obszary będące przedmiotem powiadomienia są obszarami zgodnymi z przepisami art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, o niskiej gęstości zaludnienia. Spełniają one warunki określone w rozdziale 25.4 ust. 27 oraz piątym tiret załącznika XI.

b) *Władze Norwegii wykazały istnienie dodatkowych kosztów transportu i ustaliły ich wysokość (rozdział 25.4 ust. 27 wytycznych dotyczących pomocy państwa).*

W celu udokumentowania dodatkowych kosztów transportu władze Norwegii przedstawiły dwa badania. Pierwsze z nich zostało dostarczone listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2003 r., drugie, stanowiące rozszerzenie pierwszego, listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 18 września 2003 r. Obydwa badania przeprowadzono na losowej próbie przedsiębiorstw wybranych przy użyciu określonych metod statystycznych, od których zebrano informacje o kosztach transportu.

W decyzji z dnia 16 lipca 2003 r. otwierającej dochodzenie, Urząd wyraził wątpliwości dotyczące dokumentacji dostarczonej przez władze Norwegii (pierwsze badanie). Urząd uznał, że badanie nie wykazało w dostatecznym stopniu występowania dodatkowych kosztów transportu w obszarach geograficznych w południowej Norwegii, proponowanych jako kwalifikujące się do pomocy bezpośredniej w transporcie (Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal i Sør-Trøndelag).

W drugim badaniu zwiększono liczbę przedsiębiorstw. Badanie potwierdza teraz, że przedsiębiorstwa położone w proponowanym obszarze bezpośredniej pomocy w transporcie ponoszą dodatkowe koszty transportu. Średnie koszty transportu przedsiębiorstw w hrabstwach Troms, Nordland, Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal, Sogn i Fjordane – zarówno całkowite, jak i dla odległości powyżej 350 km – są znacznie wyższe niż koszty przedsiębiorstw w obszarze odniesienia. Koszty transportu przedsiębiorstw w hrabstwach Troms, Nordland i Nord-Trøndelag są o 220 % wyższe niż koszty transportu w obszarze odniesienia dla odległości większych niż 350 km. Koszty transportu przedsiębiorstw w hrabstwach Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal, Sogn i Fjordane są o 143 % wyższe niż koszty transportu w obszarze odniesienia dla odległości większych niż 350 km.

Urząd uznaje, że władze Norwegii wykazały istnienie dodatkowych kosztów transportu i, tym samym, spełniły warunek określony w rozdziale 25.4 ust. 27 wytycznych dotyczących pomocy państwa.

c) *Pomoc służy wyłącznie do wyrównania dodatkowych kosztów transportu (pierwsze tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa).*

Wartości dotyczące intensywności pomocy podane w tabeli 1 w pkt I.2.3 powyżej zapewniają, że przedsiębiorstwa mogą otrzymać pomoc maksymalnie w wysokości 40 % kwoty ich kosztów transportu (dla długości trasy transportu powyżej 701 km). Do pomocy w transporcie kwalifikują się tylko trasy transportu dłuższe niż 350 km. Urząd uznaje, że jest to zgodne z wynikami badań przedstawionych przez władze Norwegii (patrz: pkt 3.3 powyżej) i stwierdza, że program nie zapewnia pomocy większej niż jest wymagana do wyrównania tych dodatkowych kosztów transportu.

W celu zapewnienia, aby wyrównanie przyznawane przedsiębiorstwom nie było nadmierne, wszelkie kwoty korzyści z tytułu zmniejszonych stawek składek na zabezpieczenie społeczne zostaną potrącone od przyznanej kwoty pomocy w transporcie, obliczonej zgodnie z tabelą 1 w pkt I.2.3 powyżej.

Tym samym spełniony jest warunek określony w pierwszym tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa.

d) *Pomoc jest udzielana wyłącznie w celu transportu towarów w granicach zainteresowanego państwa (drugie tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa).*

Pomoc w ramach programu może zostać przyznana wyłącznie w celu pokrycia dodatkowych kosztów transportu towarów w granicach państwa i obliczona, biorąc za podstawę najbardziej bezpośredni i ekonomiczny sposób transportu pomiędzy miejscem produkcji i przetwarzania a najbliższą placówką handlową. W przypadku transportu towarów do miejsc przeznaczenia znajdujących się w Szwecji lub Finlandii, całkowita długość trasy transportu obliczana jest z uwzględnieniem długości trasy w granicach Szwecji i Finlandii. Jednak pomoc można przyznać tylko w odniesieniu do kosztów transportu poniesionych w granicach państwa.

Tym samym spełniony jest warunek określony w drugim tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa.

e) *Wielkość pomocy daje się z góry wyrazić w kategoriach ilościowych, w postaci kwoty pomocy na kilometr i kwoty pomocy na jednostkę masy. Szacowana kwota dodatkowego kosztu jest oparta na najbardziej ekonomicznym sposobie transportu i najkrótszej trasie transportu (trzecie i czwarte tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa).*

Proponowany program spełnia te warunki w następujący sposób:

- Kwota pomocy jest obliczana jako odsetek kosztów transportu (patrz: tabela 1 w pkt I.2.3 powyżej).
- Koszty transportu oznaczają rozsądnej wysokości koszty, podane w liście przewozowym lub w równoważnym dokumencie, które są uzależnione od długości trasy transportu w granicach państwa, wagi i rodzaju towarów oraz od opłat przewozowych i innych opłat, które mogą łączyć się z faktycznym transportem.
- Koszty transportu należy obliczać na podstawie najbardziej ekonomicznego sposobu transportu i najkrótszej trasie między miejscem produkcji a miejscem przeznaczenia.

Tym samym spełnione są warunki określone w trzecim i czwartym tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa.

f) *Spełniony jest warunek zgodności z ustaleniami dla danych branż (szóste i siódme tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa)*

- Program nie obejmuje transportu i przesyłu produktów w przedsiębiorstwach bez lokalizacji alternatywnej: produkcji i dystrybucji energii elektrycznej, wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego, ubocznej działalności usługowej związanej z wydobyciem ropy i gazu ziemnego (z wyłączeniem mierznictwa), wydobywania rud metali i minerałów przemysłowych – nefelinu, sjenitu i oliwinu.
- Program nie obejmuje przedsiębiorstw objętych aktem, o którym mowa w pkt 1a i b załącznika XV Porozumienia EOG (dotyczącego pomocy dla przemysłu hutniczego i dla przemysłu stoczniowego).
- Program nie obejmuje sektorów rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa, które pozostaną objęte obecnym systemem geograficznie zróżnicowanych składek na zabezpieczenie społeczne.

Tym samym spełnione są warunki określone w szóstym i siódmym tiret załącznika XI wytycznych dotyczących pomocy państwa.

5. Zmienione powiadomienie z dnia 22 października 2003 r.

Listem Misji Norwegii przy Unii Europejskiej z dnia 22 października 2003 r. władze Norwegii powiadomiły o geograficznym rozszerzeniu programu, będącego przedmiotem powiadomienia z dnia 25 marca 2003 r. (patrz: pkt I.3.1 powyżej).

W celu udokumentowania dodatkowych kosztów transportu władze Norwegii przedstawiły badanie dokumentujące występowanie dodatkowych kosztów transportu w 13 gminach proponowanych jako kwalifikujące się do programu w hrabstwach Hedmark i Oppland. Wnioski badania potwierdzają, że koszty transportu w przedsiębiorstwach w powyższych 13 gminach – zarówno całkowite, jak i dla odległości powyżej 350 km – są średnio znacząco wyższe niż koszty przedsiębiorstw w obszarze odniesienia (120 % dla długości tras transportu ponad 350 km).

Urząd uznaje, że badanie wykazało występowanie dodatkowych kosztów transportu w 13 gminach będących przedmiotem powiadomienia.

Urząd zauważa, że rozszerzenie geograficzne zasięgu programu zwiększa całkowitą liczbę ludności objętej programem do 735 506 mieszkańców⁽¹⁶⁾ czyli 16,3 % całkowitej liczby ludności (bez gmin Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra).

Urząd zauważa również, że gęstość zaludnienia w proponowanych obszarach hrabstw Hedmark i Oppland jest niższa niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy.

⁽¹⁶⁾ 698 235 + 37 271 = 735 506

Ponadto liczba ludności na mapie pomocy regionalnej w hrabstwach o niskiej gęstości zaludnienia, które nie są proponowane jako kwalifikujące się do bezpośredniej pomocy w transporcie, będzie równa 172 322 mieszkańcom⁽¹⁷⁾, co stanowi liczbę większą od liczby ludności w obszarach hrabstw Møre og Romsdal i Sør-Trøndelag (hrabstwa niemające niskiej gęstości zaludnienia), które są proponowane jako kwalifikujące się do bezpośredniej pomocy w transporcie (156 948 mieszkańców).

W kwestii powiadomienia z dnia 22 października 2003 r. Urząd uznaje, że gęstość zaludnienia w 13 gminach jest niższa niż 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy i że są one położone w granicach obecnej mapy pomocy regionalnej. Włączenie do programu tych 13 gmin nie zwiększa liczby ludności objętej programem w hrabstwach, w których nie występuje niska gęstość zaludnienia: Møre og Romsdal i Sør-Trøndelag (156 948 mieszkańców) ponad liczbę ludności objętą programem w hrabstwach o niskiej gęstości zaludnienia: Hedmark, Oppland, Telemark i Aust-Agder, które nie są proponowane jako kwalifikujące się do bezpośredniej pomocy w transporcie (172 322 mieszkańców). Władze Norwegii wykazały również występowanie dodatkowych kosztów transportu w 13 dodatkowych gminach. W kwestii pozostałych wymagań, które muszą zostać spełnione, Urząd odwołuje się do oceny zawartej w pkt 4 powyżej, która jest również prawidłowa po włączeniu do programu tych 13 gmin.

6. Wniosek

Urząd uznaje, z uwzględnieniem podanych powyżej argumentów, że bezpośrednia pomoc w transporcie w czterech gminach: Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra jest niezgodna z przepisami Porozumienia EOG dotyczącymi pomocy państwa i że pomoc dla tych czterech gmin nie zostaje wprowadzona w życie. Poza powyższą częścią, program pomocy bezpośredniej w transporcie, będący przedmiotem powiadomienia, jest zgodny z przepisami Porozumienia EOG.

Organom Norwegii przypomina się, że są one zobowiązane do informowania Urzędu o wszelkich planach dotyczących zmiany lub rozszerzenia programu. Ponadto uprasza się władze Norwegii o przedstawianie rocznych sprawozdań ze szczegółowymi informacjami na temat realizacji programu i zawierających w szczególności współczynniki kwoty pomocy na kilometr lub kwoty pomocy na jednostkę masy.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

- 1) Pomoc bezpośrednia w transporcie dla czterech gmin: Herøy, Ulstein, Hareid i Aukra jest niezgodna z przepisami Porozumienia EOG dotyczącymi pomocy państwa. Pomoc dla tych czterech gmin nie zostaje wprowadzona w życie.
- 2) Program pomocy bezpośredniej w transporcie, będący przedmiotem powiadomień władz Norwegii z dnia 25 marca 2003 r. i 22 października 2003 r., z wyjątkiem pomocy bezpośredniej w transporcie dla czterech gmin wymienionych w pkt 1 powyżej, jest zgodny z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.
- 3) Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Norwegii.
- 4) Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 2004 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Hannes HAFSTEIN
Prezes

Einar M. BULL
Członek Kolegium

⁽¹⁷⁾ 209 593 – 37 271 = 172 322